

OBSERVATORI 9

El 'fúmbol' és així

El Barça de Tata Martino s'ha posat en marxa en competició oficial amb un partit per emmarcar i ràpidament hem vist les reaccions eufòriques de rigor. L'entrenador de Rosario és poc menys que Déu Nostre Senyor, l'encert de la directiva ha estat total i els jugadors han après dels errors de la temporada passada i tornen a ser els *serial killers* de les millors èpoques. L'esbufegada d'alleujament de Zubizarreta deu haver estat més forta que una tramuntana.

Molts comentaris a les xarxes socials ja parlen de la necessitat de crear una lliga europea amb els grans equips de cada competició estatal i deixar fora els equips petits com el Llevant, que no tenen res a fer.

Tanmateix, pocs minuts després veiem un d'aquells equips "grans", el Real Madrid, patint fins als instants finals del partit per guanyar el Betis, un d'aquells petits que no tenen res a pelar en aquesta "lliga de dos".

Precisament, la gràcia d'aquest esport que provoca tantes passions és que per més diners que s'inverteixen en fitxatges, per més tàctiques i estratègies que es posin en pràctica en entrenaments i partits, sempre resta un petit espai per a l'imprevist, per a l'impossible.

Si partim de la base que parlem d'un esport que està governat des de fa dècades per una per-

Tata Martino, feliç / ALBERT GEA/REUTERS

sona que no pot pronunciar la paraula *futbol*, és evident que tot és possible

Per això no he pogut evitar fer l'exercici tan inútil com entretingut de pensar què hauria pas-

sat si en el minut 1 un jugador del Llevant hagués caigut a l'àrea i l'àrbitre hagués xiulat penal. No em digueu que el Barça hagués remuntat igualment perquè tots sabem que de vegades els equips es tanquen al darrere i no hi ha manera d'entrar. Doncs això, imaginem per un moment que el Madrid d'Angelotti debuta amb una golejada al Betis i el Barça empata o perd per la mínima amb el Llevant. Quant hauríem trigat a sentir que Martino no té experiència a Europa, que ha estat una aposta massa arriscada de la directiva, que el Barça no és el Newell's, que Angelotti sí que sap manar un equip gran, i un llarg etcètera?

Ep! Que no estic fent una crítica! Al contrari, un dels aspectes que trobo més divertits de l'esport en general és aquesta impunitat amb què pugem al pedestal i més tard immolem els seus protagonistes. La nostra misèria més humana es posa de manifest tant quan piulem eufòrics que Tata Martino és el millor entrenador de la Via Làctia com quan enviem Ronaldinho a l'ostracisme i oblidem instantàniament les alegries que va donar al club. Estic segur que ahir fins al minut 85 del partit Madrid-Betis, a Londres, Mourinho tenia un Montecristo a la boca a punt d'encendre'l, i va haver de tornar a desar-lo a la caixa humidificadora amb un pam de nas. És que el *fúmbol* és així!

Sempre resta un petit espai per a l'imprevist, per a l'impossible

Germà Capdevila PERIODISTA

ON EREN, ON SÓN

Jan Zelezny El millor mestre

Vitezslav Vesely va guanyar dissabte a Moscou l'or en el llançament de javelina del mundial, que afegia al títol europeu del 2012. A la graderia de l'estadi Luzhniki, guiant Vesely hi havia Jan Zelezny, una de les llegendes més grans de la història del llançament de javelina. Zelezny va ser tres cops campió olímpic (1992, 1996 i 2000), tres cops campió del món (1993, 1995 i 2001) i va millorar cinc vegades el rècord mundial, que encara és seu, amb els 98,48 m que va llançar el 1996. El setembre del 2006, amb 40 anys, i després d'haver guanyat el bronze en el campionat d'Europa, es va retirar. I com a entrenador ha seguit triomfant, ja que a més de dirigir l'actual campió del món i d'Europa, també és l'entrenador de Barbara Spotakova, doble campiona olímpica (2008 i 2012) i campiona mundial (2007) i que té el rècord mundial femení amb 72,28 m des del 2008. Spotakova, que va ser mare a la primavera, no ha competit a Moscou. Jan Zelezny també va ser membre del COI en representació dels atletes.

Jordi Camps

"Sensacions bones i dolentes. Un terme mitjà. No estem morts"

R. CID. Sel. Espanya atletisme

"Només el Rayo i l'Elx han invertit menys que nosaltres"

J. AGUIRRE. Entr. Espanyol

"Hi ha un objectiu que és el número 1, que és possible i que l'intentaré"

RAFA NADAL. Tennista